

REGISTER

45

(I = Acc. nr. 1604)

(475)

Svar på frågan i brevet.

Sköckan & köpte den många ungdomen
gå i gårdarna och sjunga Skaffans visor
och de blev gjudna på mat och glögg
Sågar särskild klädes där jag ej hört
tas om 3)

Den vilken tröt i Länsmånen
Skaffans visor är ifrån det jag ej: 3)
Jullekar vid 1-4

Jag skall här beskriva Jullekarerna så godt

Den närmaste jag kan.

2 personer satte sig på bryggan höll kvaran-
dra i händerna och köpte så i sking

Väga salt

2 stöck med ryggen mot kvarandra
med armarna i kvarandras
de försökte på så vis att väga upp
kvarandra.

Flacka smulthorn under snor
 2 skulle sätta sig på sin sin stol
 så skulle de ha ett stycke över sig

Räkna dagarna i veckan

2 skulle sitta på sin sin stol med
 ryggen mot varandra så tog den ene
 en stont i mun vände sig mot den
 andra och räknade söndag måndag
 o s v. Den andre skulle väl ta stanten med sin mun?
 Låsa för presten.

Den som skall låsa panten fick gå
 ut man hade 2 stolar på golvet
 med ryggstödet upprätt och en mat kras.
 andra, så lade man ett lakam över,
 så fick den som skulle låsa panten
 kamma in fick då en båt i handen
 och sätta sig på stolarna som de slog
 ned. "4 Jag över och jag bränner vad
 skall den göra som panten igenkän
 ner" saas för varje gång panten skulle
 utlösas

Om bosen skulle begäfra spjällspillingar
 kan jag aldrig hört, men när jag var
 barn fanns det på Kinnstads kyrkogård
 gravar efter spjällspillingar De låga i
 mattor att rikning som de andra grav
 vorna och nära muren de tagas över
 kyrkogårdsmuren deras andra äga finga
 ej gå nära graven utan stå långt
 därifrån & heller finga klackarna ringa
 De finga låga med hufvudet i söder
 och fötterna i norr och Haradandaren
 Otto Andersson i åldern 88 år hade jag
 kunnat få reda på mycket gammalt
 men trots det att han är vick fullt
 vigår och fullt sedig i sina tankar
 kunde jag ej få reda på något
 eller att det skulle finnas en bosc
 i varje härad det visste han

Namnet Pelle Anders lycken jag mig
 ha hört men vet inte om han lev.

Paskallton kallades Skete lördag.

127

Flaka

4 Jag var på ett talas om en persa som
brändes på bål i Markinda Kon:stulle
Måge Hank men det ej något mera om
det berättat av P Landberg Gaby Söder 1815

de T. G. 2.

off. Har ej hört någon annan än min
Mormor tala om att de klädades till
Prästerbrudar i Huset i Jönköping.
Ej från någon annan präst. Men
det är väl möjligt att sådant med anordning ^{eller också} på andra

Chayeklar bronides pa de hogsta bergen.

1) I Skärvinge hade Kimstads socken
fanns ett högt berg der var det allra my-
cket der såg man ända bort till
Wittskunka och Gråmården och många
skogsdalar syntes även der Wice my-
ckaderna på Skärvinge berg ståts det
och kunde ses väder Den dansande ~~ang-~~
dammens såkte sig ut en gemm plats

det, att han fick dem på igen, när han
vände åter till Linträning när hästarna
hvar för tvåhårda, så kom åt gästarna,
att nu kunde de få gå av och slyta på,
det gjorde de men då gick det undan.
En gång när han kom till Torvalla
kyrka, var han gick av och tillade mellan
bultaget på vensta hästen och då fick
han se gästen, hur han såg ut gar han
ej någon beskrifning på. Detta har
Wiktors Jansson berättat född i Boo
Wärdsberg 1806.

Boen som varit min Mor är tryckt
och heter Brensk typiskt men är så illa
åtgången att det fins parten båg om
eller slut jag kunde ju sända det som
fins kvar av och

Om Wagnapp och Gärdery stalle konst
kunde finnas något att berätta

men ej av något vidare värde
och för öfrigt ej så passande att skriva
om. Se I 58 o 56.

Sägner och sederna har jag hört av
min Moder och Morbröder. Jag är om
de tre gummanna har jag hört berättas
av en Gumma boende i Udden
Klostet saken, denna Katarina Corder,
som, när jag var liten, jag net en saga
till som jag skall uppteckna ören
berättat av henne. att jag minns dem
så bra är just det, att jag som äldre
berättat dem för andra barn. ^{En} När min
jag ej om det var någon av sagnerna
jag ej angett sages man för.

Jagan utegländ!

skall säga efter den.
d. O.

När genomförelset är påfäst har
minnet sammit åter på mycket som
jag och hert för länge sen.

Gamla föreställningar

Tyden 11-12.

När man fick klippa-fären skulle
man lägga Ullvassan under kötskudet,
när man kom in. Fären skulle då ej
gå in på andra ägar, när de kom ut
på bete

Fick man dåligt bröd, var det
bra att stjäl 3 spanar på närmaste
grannes vedstake och lägga in i
bakugnen när man eldade den

Att litta i eggen på den var ej bra
ätningsstare ej för mycket, ty då gick
billet in den det har min Wiktör
Johansson sagt

Man skall ej flytta till en ny plats
förrän fåglarna satte sig man
känner då att klipras

Wiktör som ett barn är döpt i skall man
hålla ut der gräset är långt, ty så får barnet
länge när

En brinna som fått barn kött sig
hemma tillas kan "gätt i kärle", som
det kallades

Man kan kryta änkesstrå på så
vis, att man tar 5' venstrå och höller
i handen, så skall det vara en annan
som äskar sig något och kryter
den blir det då en ring av dem
framme äskar att stå in

Man kan även ta ett venstrå, sätta
det emellan tummen och pekfingerets
naglar och dra det igenom, der
det blir då liksom en slapne stå
slutet på stået, deåt den droppen
visar, skall en flicka få sig en
fästman.

Drytgrubbar kan jag sett på en äng
på ^{En} dunoby ägar. Skulld taad sacken
på ^{En} hösten

En kastanj kan jag sett många gåra
på sig det skall vara lössamt.

Folkmedicin och dylikt

När någon mås sades det alltid i min
barndom: Godt hjälps jag kan hört
att det var sedan oligenslöden gick
man hade det språket.

Andt bett fins i vattnet, blir man
biten överaf kom det äta sig intill
keret på en lemn.

Öflrammat eller arsklippt kan måste
man bränna nypr. Kammen det ut
på backen får man kupruvssli.
Lågarna kom också ta över af till
sina barn, och så kom man late
så skapa i kupruvet

Bunar som blivit isjelslagna sån g

rikligt försän solen gätt ned.

Stade man sig i tungan med ett kraft
skat, när man åt kräftan var det
fara varat att man kunde få kräftan
der

Garde mögssig med den vinda
och hade alla möjliga grimaser kunde
det vara farligt om vädet vände sig man
kunde då få bli i samma ställning
för alltså

Der en näst tumsat var man sådd
att gå över, färdig det kunde bli en
svår ryggsvärk efteråt

En hastidig åka att hela och färdig
hetaiga bladar på kryppen och den
svinn vitor fjällen: Tag tre eller 4 sådana
gradar som finns i trädgärdar.
lägg dem levande i Barnafja i en

frukar och guld och ären elden en
timmes tid. Sila det sedom i ett glas
genom ett kläde och bестyrl ansigter
dagligen omedelbar morgon och aftår
Det är visst och sarsfärdsigt, att det
ansigte som får tumsat sådana
en från alla människors omgångar
Skall inam några dagar bli sent
och bläst / avskärsat efter en bår
tydligt 1755 och kallad den sluga och
fäständiga gubben. +

Omna Olsson

Min mor talade om, att när man var
hemma i sitt föräldrarum var det en
dräng som kom att gå igenom en
brevvel, som kom från Kåsa kyrk, när det
färdigt är alldeles tungt. Han blev
sig och svar en riktig ed och så
vad är du får en midvinter
det skulle man ej ha gatt, ty man
blef så sjuk, att man fick intaga

sånger och blev ej bättre förrän dagen
derpå.

ett stycke en fläskbit och smörgå
vårtor på handerna med och sedan
lågga fläskbiten in der en jordefäst
sten har djupet många år med sina
värtor.

En rättarebrust. Jafamma Darg från
Ekkrumen Landryse saken kunde
haka en delaktig som var bra. för
Engediska sjukam är 9 porten trädslag
togs årskottet. något skulle vara med
af det gamla årskottet. den kottet sam sagt
var en delaktig är jag tror mig att
det var 3 onatskedar om dagen som är
sjuka baret skulle tagas in Kristarna
måste tagas an löfträd jag har här
många sagt att det hjälper.

trötta man sig i vatten som ägg

kottat i för man värtor på handerna

Jordor

- 1) Om 2 personer trötta sig på samma
gång i samma vatten kommer den
bede sjelf och vill trötta sig med
- 2) Om ett barn satt på gälfvet eller
någon annan plats fick man ej
gå matade bring det by där väste.
det ej mera
- 3) Om 2 personer satt och matade vem
som hade störta handerna so betydde
det att man fick spåga dät
- 4) När en krant är tyklen med till och
upp sig betydde det att man skulle
bli partigjulen

Dödsvarsel

Drömes det om ett nyfött barn
fick man säkert höra talas om någon
som var död nyigen

När kyrkofolket för i församlingen gick hem från kyrkan brukade man se efter hur de gick, om de fram som procession då blev det snart ett tektåg från det huset de gick ut.

Begravningsbruk.
Jag såg en gång en gammal kvinna katarina Andersson boende i Uddårsna Långsta och backen. Det var i slutet av 1880 talet. Kasta en eldbrand efter en grändrost. När hon föddes till kyrkogården. Jag frågade varför han gjorde så. Han sade ja den där han går nog igen annars.

Min mormor stekte stumpar som skulle ha på sig, när hon dag Han talade även om, att hennes far som var bende i Glentsta Tinnvalla socken var även smickartunnig och gjorde sin egen littkista så länge

hon var omålad tyckte de ej det var så hemskt men sen han blev målad svart tyckte de det var litet hemskt.

Andra slags läreböcker. Tydlor

Då man tager en gyfta av elden och det likasom gnistlar i röset så man utsatt för lärtab

När det fräser och sprutar något avantigt i nedden i spisen är någon i sjänade

Om det ringer i örat, ber man mågan gissa vilket år det ringer för. gissar han då rätt talas de så om en gissar de fel talas de illa om den frågan

En baklänges fick man ej, när man var barn. Då sade de alltid, nu skjutna de sin mar till kyrkogården

Jmitte föräldrar hem och de skinnstacc socken
minns jag att, när en ha hade halvat skulle
han ha gjunt ratten att dricka och den
lades i handa kunnin 3 hunder nyår
3 rödellökar, lökarna skulle stäras sönder
med en borstning, vilken även fick
ligga gar i ämbaret, med kan drack,
men denna sed försvann så små-
ningom. Om Arnar

En grannfärd till oss Lisa Andersson
i Röckstada har tatat om för mig,
att hon och en systers barn ute för
att pracka på. hennes föräldrar bodde
då i Skogbakarna Landeryds socken
de gingo då till en äng, som här
till en gård som heter Hårr i St. Lars
socken. och skulle der gå över en gårdes
gård. på andra sidan står en arm
som rest sig upp och stod på stegen
ten. han hade lång man som var
här eller taget och ett brett buford

De blev sådana och gaf sig iväg hem.
det nästan var, och han, att de ej ville
tro, att det var sanning jag har även med
hårt system som var med lata om utsam-
ma system som var med. hette denna

Bayjard

Så hade även hennes moder tatat om
en händelse med en arm. Sam ung
femåre modern i Heda socken
i granngården och han fena de,
var en dräng, som skulle stå i ögen
en arm, men det misslyckades, han
slag även en bit av sterten han fick
den under sammarer ofta se armen
och det var tatet som arm han får.
fåga han om. "Se nu kommer min
lilla arm igen" brukade han säga,
när han fick se hans arm Men
så en dag hade han knipit upp
i en tatvärma (hur han kunde
komma dit får stän jag ej),

och när drängen går in i stugan,
bet han honom i hufvudet och honom
dög av bettet.

En adnolsson som hade fänat på
en gård i Greva der de skulle
bygga ny Kadugården, när så den
gamla Kadugården rees ner tillade
de i tröskan till Kadugården
en fäntad arm som var med,
lagas i ett barrat hål och sen
var en plugg slagen i hålet.

Sloringar

Jag har hört talas om Sloringar
och ären sett sådana. en ring av
små svampar runt om, gräset
är grönnare och frodigare just där
svamparna står, det finns som
samt är ändå till 3 a 4 meter midt
över. emellertid här var och en skola
sig att trampa ner svamparna

i en sådan sloring man slida
sliding i hålet.

Jag kommer ihåg en samma sam
som vi kände uppnår vi slida kusa
gänna, när jag var barn

Ett och två

Da meg gå

De i fjara

Da meg bie

Tem och sesc

Här valt gåso

Sju och åtta

Stamt te mätta

Mo Tio

Slupe die

Slupa Tolf

Slä Näs i golf

Stettan Fjortan

Stoche Fjortan

Pentam plectan

Wattma pasta

Justin accident

Gaye gata

Chilton Eugene

Franken
G. &
Maale oder Luge

Хаагн
Хуучна.

Mr. Larragui.

Härn med härlighet:

de laigzonskust.

Gustaf Fredrik Palmqvist f. d. Lööfvinge
när född den 1870.

Kusk (Delisheangs on (Stein-pap mag y^e "Nation's Day")
men eet hanste gar att faröst alle gilder)

men det kanske går att få en del gkaka!

blev på gælden der forare i mætte for-

adramem: han tade di an fin vo

[illegible]

all nam en margin na & uden "

vi' Gjenskræmmer i Regjstret akte p

Dr. hona sam drag ett halmtas

han l'ia a ce homme a. vout sha au

man fragade nemme da vorr sua an

Mr Frank aka meen get der skara lasset
(fill) 2

Page.

Falkner

Plus et vous ⁶ take bestace aw bsa kayfwan

Det var en gång en fäddig veduggare.

Sam Ma a e
 G b a n
 Pa' sannaren fleera

de an modern skickade ut i skogen

at the 11:20 pm. I am so glad you are all well and modern medicine is a progress

att placka bar, som de sedan skruv-

le säga för att för penningar till

mat. Så en dag de kammo hem

Wm. L. Garrison

made de varul maran all go past

nig i strögar, men kom åter på rätta

U-
stigar hem Dagen de på närdörsten skulle

ut ochr mroczka h's, bel a l'le m odess.

не о сн процна на реалде модерн,

att de skulle laga en påse . . .

† åter med sig och kastar ut, den

de ying a. Br. cent. de avarde l-am

de gunga pram, de gade sam

modellen sagt, vi och prästerna

sig, att fåglarna kunde placera
sina ästerna. Vad skulle de nu säga
sig till. Solen hade redan gått
ned, och skogen var stum och mörk.
Flickan började gråta. Ty hon var
trött och hungrig, men gossen höll
målet tyst. De gick vidare och
höll varandra i händerna men
i stället för att komma på något
stigar, följdes de sig allt mer
och mer in i den tätare skogen.
Men så till sist kommo de till
en gammal koja. Roken steg upp ur
skorstenen och blev glad, att de
hittat en människoboning, sedan
när de så kom närmare, varna-
de de, att stugans tak bestod
av bara karpvar. Men nu blev
de ännu gladare. När skulle de
taga med sig hem till Far och
mor och de andra som grannaste

karpvarna, och så kunde de även
föräta sig mätta, innan de åter
gav sig ut i villande skog. De hittade
genast en stige, som stöddes upp
mot väggen, först trycken upp efter
med flickan, och de började genast
klösa till sig av de sköna karpvar-
na. Med en gång de så nära en
krasande stamma, som säger: "Nem
är det som sitter på mitt korfbak"
"Bara ett par fåglar, sade ropen."
"Gag ser vad för sort fåglar i ären!"
Sade karpvarna, "Ty det var en så-
dan de kommit till. Han högg
då tag i benena deras och drog
ner dem i stugan. Nu började
de förstå, att deras timmer var
skagen. Det var en hemsk stuga för
en gryta hängde även elden i 2 fem
kedjor, och kröte hon någon
trall som drev en katt sitt upp-

kyrken på Trällyssarens ascer och
hans grana ögan bytte hemskt,
och annu hemskare var Trällyssaren
med sin singa berättiga när a
och stära rinner an de ögan. Barmen
ville staret gå oerifrån, men trall-
prackan strättade kånfult, smack
trade med tungan och sade: "ni
var ena magra människans
men ni skall mag bli fet". Så
skuffade han in barmen i ett mörkt
.pyffe. "nu skall ni få söt mjölk
och nötkärrmar, så ni blir fetar se-
dan skall ni stekas". De blev så
fästrädda och bädo alla helgan
biskoparna sig. Så fick de äta söt mjölk
och nötkärrmar dagen om. När 8
dagar gått sade Trällyssaren: "stör
itt ett finger mågan av" er får
jag se om ni blivit fetar. då stöck
kyrken ut en träpinne, som trall-

prackan skar i biten magra" sade 29
han. nu fick de dubbel så mycket
söt mjölk och nötkärrmar. När 8 dagar
gått, kom Trällyssaren åter och vänte
fram: "stör ut ett finger fingra se
om ni blivit fetar". åter stöck kyrken
ut en träpinne. Han spottade och
fräste av anelser. då åtrades åter
portionerna med söt mjölk och
nötkärrmar. Han gick ut åter en
lång lång tid, ja, så lång, att
barnerna trodde att de skulle dö
i många år. Barmen hade blivit
fett och präktiga. En dag släpper
han ut dem i stugan och får till
sin glädje se att de äro stekfärdiga
med ett kunnande låte släpper
han åter in dem och säger:
"magan skall ni stekas" de blev
då så bedrövrade, tänkte på far och
Mor, som de aldrig skulle få se mera

och så det hemska, att de skulle stötas
 Men gossen han var av ett kungligt
 mod. han blev snart glad igen
 och sade: "vare kunde det vara, och
 det bei väi någån sacc" lidigt på
 marganen bågade träppackorn elden
 engnen. När den så var lag om varm,
 stängte han ut barnen. pynten skulle
 fast in i ungmen. "Gitt dig nu på
 gressen", befallde han, pynten tasdes
 ej annat än tyda, hur man än stöte
 sig stog han av gressen. han badi
 då trappackorn sätta sig upp på
 gressen, så han fick se hur man
 skulle sitta. han gade så och vijo
 var pynten tillreda att ägna unga.
 luckram och in i ungmen med henne
 Och stängde luckan. nu vara de
 fria, ut och hem till far och mor
 var deras första tanke. När de kom,
 mo ut, förståda de, att de varit länge

hos trappackorn, ty skammen låg
 skinande, och salen tillade fram
 mellan träden, men hur skulle de
 hitta hem. Då får de i detta minna
 håra fåglar, som grätradi i mat
 Österga mot öster", som salen nyss
 var uppgången var det ej svårt
 att beta var öster var, och innan
 salen hade nått sin middag
 höjer, var de hemma hos far och
 mor, som turde att de aldrig
 skulle få se dem mera. Och de blev
 mycket lyckliga. Och äro de gjorda
 så leva de än i dag.

Fast, bok! eller hört berättas
 av äldre personer?

Jag kommer ihåg en brida, som jag
nådde sjunga för ungfar en 46 årsen
Wiem är bra enfar mig till sitt
inneträsk, men jag kan inte ända skaka
hytteckna den. Traigen felar det någon
pers i bågarna, som jag glänt
Folkvisa. +

Det barn jag hade mårat uti

Rosendelund.

Fins ingen, som mig bygger för att
läsa mig igen under tiden

Äck här du min brida ifrån

Rosendelund

Har du guldskodon fem, så gif mig en
För att lösa mig igen
Under tiden

Jag nog så har jag guldskodon guldskodon
fem,

men ingen vill jag gifva för att

Lösa dig igen
Under tiden

Äck här du min moder ifrån Rosendelund
Har du guldskodon fem så gif mig en
För att lösa mig igen
Under tiden

Jag nog så har jag guldskodon guldskodon
fem.

Men ingen vill jag gifva för att
Lösa dig igen
Under tiden

Äck här du min brida ifrån
Rosendelund.

Har du Guldskodon fem så gif mig en
För att lösa mig igen
Under tiden

Jag nog så har jag guldskodon guldskodon
fem,

men ingen vill jag gifva för att
läsa dig igen
Under tiden.

Älskade bröder och min syster i främre Rosenlund
Har den guldbonden fem så gif mig ett
för att läsa mig igen
Under tiden.

Jag nog så har jag guldbonden på guldbonden
fem.
men inget vill jag gifva för att läsa
dig igen
Under tiden.

Älskade bröder och min syster i främre Rosenlund
Har den guldbonden fem så gif mig
en för att läsa mig igen
Under tiden.

Jag nog så har jag guldbonden guldbonden
fem

Och alla vill jag gifva för att läsa
dig igen
Under tiden.

Väderlekarna m.m.

När katten och hundar äta gräs blir det
snart regn

När fåglarna baka mat utan
för det dödsfall i huset

Om det blir vintern, för man vänta
något främmande

Att dränna om annan betydelser

guld och och läsa

och att att dränna om främmande

När katten sover på hjernan blir det snart

När gröngröningen kommer fram i läse-
guldarna blir det snart regn

När fötterna blir om vintern blir det

millräder

förvar

De farssar läsa snarligt starkt

blir det anslag i rådet

De färdiga lägena här tydligare på
jämna lägen

långt kall än i vassa fall bli
det anring i vådersteken

Om det frostas i uttrarna, när det är
kallt blir det snart mildväder

Flyger snarorna lågt blir det regn,

men flyger de högt, blir det vackrast väder

Om skatarna bygger högt, blir det vitt
sannar, bygger de lågt blir sommaren
tor.

Skommer kräkar och kajar fram i stora
flackar, blir det regn, och sätter en
kräka sig i ett krasa blir det säkert
igen regn

Skommer det fram mycket grådar på
gråttarna blir det också regn

Regnbåge på aftonen betyder raket
väder.

Morgonsdovväder kallar oftast ordnad
kall natt eller kallt

Liten mångårar betyder stort uskt

Har mångårar litet uskt

När jenggyttor vräta blir det regn
Då det krakar i snarna på sjöarna och

smälter i stuguknutarna är det ej långt
till mildväder

När träden tidigt fäller sina löv på
hösten blir det en blid vinter men säter

lävorna på länge blir det en kall vinter

Att kagall om Igelvott vider en kängörä
är tursamt, snar skall även ge dem mycke

isblomar. "Ja människan prä och Gud såe
skattar"

Skattar på man ej häta, är man snäll
vid dem, har man tur med kreaturen

Att ha en back i sadugården är bra,

isynnerhet om härens vill krata kalpen.

När man krakar kallkrak, skall man

gräda mjöga av de små krakar som bli

var in i ringen det skall man ge

härens allt ibloma, så krakar de ej kalven.

Fästa mjölken en griga mjölkan skall

man krata över barnen på kennekrakar

det jag ej Detta är så sant, som jag minns

fäin min barn och sniglar

Brevatur, kart, spekdäm

Här i Boo hade vi en past, som med
s k inkar. Bondekinnd s ocken
fins en Landbrukare som kunde ta
bort. han blev bedd att komma, ty man
trädde, att han skulle veta om någon
smörgå eller salar, som var bra. När
han kom till kogen eller hästarna gingo
på samrarna äfter han ut till den alla
möjliga fasoner. den (dessa hände för
en 10 år sedan). Men inkarna blev kvar
på hästen.

Spelare spellängar, baren.

August Wilhelm Pettersson från Skat-
gaternas Haka socken född 1833 nu bor i
i Marieberg St. Lars. han talat om för
mig, att på Malmskogen begravdes spel-
lingar efter vad hans far berättat.
Der fins än i dag en tall som kallas
för Smolbergs tall efter en gäsmåsnare,
som ligger begravnen staret intill ett det
fanns en base i Linsköpning, det riste

han. han fladdes kastar och kallar men om
han begravde spelfylling hade han
g k hårt.

Trallkäring

Han mindes även en riktig ställe
käring, som bodde i Örållan Haka
han var allas ställe, ty han kunde
göra vad illa, han ville som till
exempel en bodde som bodde i Tokay,
som var både vålbärgad och välståndig
då på alla vis. men han kom till
adams med Bengta i Örålla.
Så var hennes namn. Bengta lovade
att göra så mycket, så han skulle
bli utfattig innan han dog
Och mycket riktigt. Både han
gjell och hans som bärgade super
och starfa som han blev en utfattig
man.

Dyfte

August Pettersson stammar han
redogjorde och får, hur det kom till

Min mor sade ^{helt} helt Mar Malena.
 Han gick i gårarna hos panderna
 och brätade linet åt dem, ty får hade
 nästan alla pönder i Skala en lin
 åker. Han var då och brätade lin sic
 en gård, der de hade en son sann
stannade. Det sade Mar Malena
 att härna proffen, hur det nu var
 så trädde han sjelf, att som han
 var tråkande barnet just grickande
lill lif i samma stund, älsigst Teller
son var det barnet, som väntades
Ingen av hans systers stammor
Han tälade även om, att när han
 var profte, fick han tygna sin far
 att traska så med slagar, skadan
 & på natten fick de bara träsningen
Rya hållas i en bleckfärm och tändes
elot på det var besynningen långsiga
hade även fjärsticker i en lådor

Trallhatten
 Så tälade han ack så om en gubbe som
även hade i Skatgämena, Skala det var
 i de ung dam. Gubben hette Jakobson
 och var hemma i alla trallkarster
Han kunde även säga långt långt
vad vaderlet det skulle hända, och det
skag säkert ing Jakobsons hustun skulle få
barn och var mycket sjukt & gick då
ut och satt tyngarna i en huggstubb,
hur det högick fick ingen se hustun
fick strax efteråt ett barn men det
var dödfött, men huggstuppen och
lag rennade mit it. & väl = vårkarna.

Slök gamla

Skala gammor har det visst varit gott
om fär gag hrammer just hög en sann
hette Mar Wigg eller vanligen Wigga
Han sade ej långt från Kullerstädty
 i Kullerstäd söcker. gag set ej så mycket
om hennes, men gag körde tälas om,
att när de slagade och i bryn, säg

de alltid efter att Wiggan ej var på väg till Ty var det, så det föll henne in, kunde hon göra så mycket, så snarast ej långt av själet. det hade honat, att det ej blev någon slagt an den dagen ifall Mor Wigg kommit till stadtaren fick gå hem och komma igen nästa dag.

— — —

Jag muss även att det var en tjänste flicka som tjänade vid en gård i Elmstad som förtärode en svart silkesjallet. Flickan gick till Wiggan och bad om hjälp att få reoa på sin sjallet. "Gå du hem och såk den ligger något härat och blankt, den är ej stulen, och mycket riktigt kullade hon sjallet i en myllkä, samling på en hylla och ej begagerades. Flickan som hette Luba och Nickan har sjelf talat om det för mig.

Jag sänder nu flera av minn fars dikter men prapreset och ära skripma på är ju så gammalt och smutstigt att det är ju inget snyggt att få med till Lina. Emellertid ber jag smannen så gerna att dra som kanske ej är passande ej behåver komma för flera år smannen ägar. Den der visan som kallar om Mäster Palen kanske en del passar ej är så bra men det blir som smannen sjelf tycker.

Så har jag en visa olitad av en beväringssman och tillagnad Gunn i J. Stör. Det är min brorsan född i Marköping 1879 nu maskinsättare hos d. Borsner
Stockholm

Så är det verser vid en lagman
Halmströms graf 1835

Den träsiga visboken som varit min
Mass är också med

De folkvisor med notation, som jag sågs
der nu vite jag knappast att jag hade
när jag skickade de förra men det
är nog många gamla bra bitar och såkert
är det nog melodier från vårt landskap
också

Det var intressant att höra att fem
stycken som var med i Astörens pristäffan
sångt i en nysa samlingar. Det skulle vara
roligt att veta om Fru Klara Karlson
även är ibland dem

Med Högahtning
Ehren ydskansson
Doo Wardsberg

1603
Folkvisor

Staffans = vira	1.
Fulleban "Sjonna kraka"	1.
" " "Våga saet."	1.
" " "Munda skot."	2.
" " "Gommas pringel"	2.
" " "Påja var"	2
" " "Pustlösniergar"	3
" " "Rakna sjöarvorna på Lunde"	3
" " "Påa tinnverstakt"	3
" " "Påka sjöarvorna punder svor"	4
" " "Påka darsarna i vektan"	4
" " "Påa för pranten"	4
" " "Sjölupplingar"	5
Pårkaften.	6
Påa.	6
Blomsterbuden	6
Marjolar	6
Videklivet	6
Pyttas gatan	7

Register

Rippa Järn	11
Häijst Löv	11
Petta i eggen på Lien	11
Hussel	11
Popparsten kallas den gräset var längst	11
Manne som fått band, kallas på hemmen	12.
Onsketia	12
Rykte gubben	13
Martha på sig, tursamt	13
Folkmedicin	13
Ont bet	13.
Afkammat eller avklippt hår	13.
Onnan	13
Mattegrubben ännu på sig	14
Paula för att gå över de. kastar ut	14
Portelig olja, bländar, bita fjällen	14.
Nir de länd på igenom	15
Värter, spiken släcker den. svaga med.	16.
Skottet för kruskars spekan	16.
Tratta kändas i byggnaden	16

Pregister.

Tygod.

17.

Sodavarsel.

17.

Begärningsbrev.

18.

Stäcka strupen, som skulle vara på

seu man var dr, görä sen igen

18.

Likhista

Nå en so har kalvat.

20.

Om omat

20.

Åtvingas (lycklig i kärlek)

22.

Rakulerans

23.

Gona med hammlass.

24.

Folkvaga

25.

Fackel

27.

Väderleksmärken

25.

Nästat. Hatt pisekron.

28.

Svampdungen

28.

Kalkhåll

29.

Lyster

29.

Prätares linet

40.

Register

Stamning

Barnad.

Follkunnig gubbe

Mak gubbe

Vigga gjorde så att blodet ej rann
av ögat.Vigga kunde säga sedan på bort-
läppet och stulet

Barnungarna

40

40.

41

41

42

42.

43.